

Advies over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 93/16/EEG ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van hun diploma's, certificaten en andere titels door middel van het verlenen van uitvoeringsbevoegdheden aan de Commissie met het oog op de bijstelling van bepaalde artikelen daarvan ⁽¹⁾

(95/C 133/06)

De Raad heeft op 18 januari 1995 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het EG-Verdrag, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het voornoemde voorstel.

De Afdeling voor sociale aangelegenheden, gezinsvraagstukken, onderwijs en cultuur, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 9 maart 1995 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Fuchs.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 324e Zitting (vergadering van 29 maart 1995) het volgende advies uitgebracht, dat met algemene stemmen is goedgekeurd.

1. Algemene opmerkingen

1.1. Het Economisch en Sociaal Comité constateert dat het voorstel voor een richtlijn erop is gericht, bepaalde artikelen van de Artsenrichtlijn 93/16/EEG op efficiëntere wijze met de huidige situatie in overeenstemming te brengen.

1.2. Het is zich ervan bewust dat de geconsolideerde versie van de richtlijn achterblijft bij de actuele situatie in de lid-staten betreffende „specialistentitels”.

1.3. Het is tevreden over het voornemen de inmiddels in de lid-staten nieuw-ingevoerde of gewijzigde benamingen van specialisaties in Artsenrichtlijn 93/16/EEG op te nemen.

2. Bijzondere opmerkingen

2.1. *Wetgevingsprocedure*

2.1.1. Het Comité stelt vast dat beoogd wordt, een procedure in te leiden tot wijziging van de artikelen 5, lid 3, en 7, lid 2, betreffende de regelingen van wederzijdse erkenning van specialistendiploma's, certificaten en andere titels, alsmede van de artikelen 26 en 27 betreffende de minimumduur van de aldaar genoemde nationale specialistenopleidingen.

2.1.2. Deze procedure is gebaseerd op Raadsbesluit 87/373/EEG ⁽²⁾ tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden.

Het is de bedoeling dat de Europese Commissie via een nieuw in te voegen artikel 44 A de bevoegdheid krijgt bovengenoemde voorschriften aan te passen.

Voorts is het de bedoeling dat de artikelen 5, lid 3, en 7, lid 2, van Richtlijn 93/16/EEG via procedure I („adviescomité”) van Besluit 87/373/EEG, en de artikelen 26 en 27 van de Richtlijn via procedure II b) („beheerscomité”) van dat Besluit worden gewijzigd.

In het eerste geval heeft de Commissie ook bij een afwijkend advies van het adviescomité het laatste woord. In het laatste geval kan de Raad bij afwijkend advies van het beheerscomité binnen een nader vast te stellen termijn „met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen”.

2.1.3. In beide gevallen treedt het bij Raadsbesluit 75/365/EEG ingestelde „Comité van hooggeplaatste ambtenaren van volksgezondheid”, dat volgens het ESC zoveel mogelijk uit deskundigen moet bestaan, op als respectievelijk „adviescomité” (artikel 5, lid 3 en artikel 7, lid 2) en „beheerscomité” (artikelen 26 en 27). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de leden van dit comité door de lid-staten worden benoemd en dat het niet alleen kwesties in verband met artsen, maar ook betreffende verpleegkundigen, tandartsen en vroedvrouwen behandelt.

2.2. *De bevoegdheid van de Commissie moet in het licht van de doelstellingen worden afgebakend*

2.2.1. Het Comité constateert dat de aan de Commissie te verlenen bevoegdheid om bovengenoemde artikelen aan te passen, verder gaat dan gegeven het doel van het ontwerp („een meer efficiënte bijstelling van bepaalde artikelen”) noodzakelijk is.

2.2.1.1. Het Comité vraagt zich af of de voorgestelde bevoegdheid niet strijdig is met het Gemeenschapsrecht. Immers, krachtens artikel 145 van het EG-Verdrag „verleent de Raad, in de besluiten die hij neemt, de Commissie de bevoegdheden ter uitvoering van de regels

(1) PB nr. C 389 van 31. 12. 1994, blz. 19.

(2) PB nr. L 197 van 18. 7. 1987, blz. 33.

die hij stelt", en bij uitoefening van de aldus overgedragen bevoegdheden mag de Commissie het desbetreffende Raadsbesluit wijzigen noch aanvullen.

2.2.1.2. Verder is een dusdanig vergaande bevoegdheid niet nodig, omdat het in casu slechts gaat om het opnemen van nieuwe of het wijzigen van bestaande specialistentitels, en het wijzigen van de minimumduur van de specialistenopleidingen in de lid-staten.

2.2.1.3. Het Comité neemt kennis van de motivering van het voorstel de artikelen 26 en 27 te wijzigen. Daarin wordt met name het volgende gesteld:

„De vraag, hoelang de opleidingsduur voor medische specialisten moet zijn, houdt financiële overwegingen in, talrijke stelsels voor de verstrekking van gezondheidszorg in de lid-staten zijn afhankelijk van specialisten in opleiding.”

Het Comité is van mening dat de duur van deze vervolgopleiding niet door de kosten wordt bepaald; van doorslaggevend belang is alleen of met de voorziene duur wordt voldaan aan de eis dat de arts op het desbetreffende specialisatiegebied als arts met voldoende kennis en ervaring, als specialist dus, kan worden aangemerkt. Ook om deze reden heeft het Comité zijn twijfels over de toekenning van een algemene bevoegdheid aan de Commissie om de voorschriften ter zake te wijzigen.

2.2.1.4. Het Comité wijst erop dat het zogenaamde „bijstellen" van de erkenning van specialistentitels niet uitsluitend een technisch-redactionele aanpassing van de lijsten betreft. In bepaalde gevallen wordt immers ook een oordeel gegeven over de kwalitatieve en inhoudelijke conformiteit van titels met de overeenkomstige specialisaties.

2.2.1.5. Het Comité stelt derhalve voor, onder verwijzing naar de doelstelling van het ontwerp (zie par. 2.2.1.2), om de bevoegdheid tot wijziging van de nieuwe artikelen 5, lid 4 (nieuw lid bijvoegen), 7, lid 3 (idem), 26 en 27 (nieuwe zinnen toevoegen) dusdanig af te bakenen dat deze bevoegdheid zich niet verder uitstrekt dan de in deze bepalingen opgenomen lijsten. Dit betekent dat de Commissie uitsluitend op voorstel van de lid-staten bevoegd is, nieuwe specialistentitels op te nemen of bestaande te wijzigen, dan wel de minimumduur van specialistenopleidingen te veranderen.

2.2.1.6. Zodoende wil het Comité de artikelen 1 en 2 van het voorstel voor een richtlijn als volgt geformuleerd zien:

„Artikel 1

Aan artikel 5 van Richtlijn 93/16/EEG wordt een als volgt luidend lid 4 toegevoegd:

‘4. Wordt het voorgaande lid overeenkomstig de procedure van artikel 44 A, lid 2, gewijzigd, dan hebben deze wijzigingen uitsluitend betrekking op de opname van nieuwe en de verandering van bestaande specialistentitels en geschieden zij op voorstel van de lid-staten.’

Aan artikel 7 van Richtlijn 93/16/EEG wordt een als volgt luidend lid 3 toegevoegd:

‘3. Wordt het voorgaande lid overeenkomstig de procedure van artikel 44 A, lid 2, gewijzigd, dan hebben deze wijzigingen uitsluitend betrekking op de opname van nieuwe en de verandering van bestaande specialistentitels en geschieden zij op voorstel van de lid-staten.’

Artikel 2

Aan artikel 26 en aan artikel 27 van Richtlijn nr. 93/16/EEG wordt de volgende zin toegevoegd:

‘Worden de bepalingen overeenkomstig de procedure van artikel 44 A, lid 3, gewijzigd, dan hebben deze wijzigingen uitsluitend betrekking op de verandering van de minimumduur van de specialistenopleiding en geschieden zij op voorstel van de lid-staten.’

2.3. *Het betrekken van het Raadgevend Comité voor de medische opleiding in de procedure*

2.3.1. Het Comité wijst erop dat tegelijk met de uitvaardiging van de eerste „Artsenrichtlijnen" in 1975 een „Raadgevend Comité voor de medische opleiding" is ingesteld (Raadsbesluit 75/364/EEG van 16 juni 1975). Met name om de hierboven genoemde redenen (zie de par. 2.2.1.3 en 2.2.1.4) acht het ESC het derhalve noodzakelijk, dit Raadgevend Comité in de voorgestelde procedure te betrekken. Het vindt de betrokkenheid van uitsluitend het „Comité van hooggeplaatste ambtenaren van volksgezondheid" niet voldoende.

2.4. *Inspraak van de officiële Europese artsenorganisaties*

2.4.1. Het Comité wijst erop dat de voorgenomen procedure betreffende wijziging van de specialistenopleiding voor de artsen zelf vragen opwerpt die deskundig moeten worden behandeld. Dit geldt zowel voor de vraag welke nieuwe specialistentitels moeten worden opgenomen als voor de beoordeling van de conformiteit van nieuwe titels. Dit geldt tevens indien minimumvoorschriften moeten worden gewijzigd, d.w.z. indien de duur van de specialistenopleiding moet worden verkort of verlengd, of wanneer met de minimumduur als maatstaf moet worden besloten in welke categorie een bepaalde nieuwe opleiding op EU-niveau dient te worden ingedeeld.

2.4.2. Daarom vindt het ESC het noodzakelijk dat raadpleging van het Permanent Comité van Europese artsen, de bundeling op Europees niveau van de belangrijkste nationale artsenorganisaties, in alle procedures verplicht wordt.

2.4.3. Het Comité stelt derhalve voor dit beginsel in de nieuwe tekst van artikel 44 A als volgt in een toe te voegen lid 4 te verankeren:

„4. De Commissie dient, alvorens een voorstel te doen, het bij Raadsbesluit 75/364/EEG van 30 juni 1975 ingestelde Raadgevend Comité voor de medi-

sche opleiding te raadplegen. Tevens dient zij het Permanent Comité van Europese artsen in de gelegenheid te stellen een advies uit te brengen voordat zij haar voorstel doet. Voor wijzigingsvoorstellen moet de Commissie het advies van het Permanent Comité van Europese artsen inwinnen."

2.4.4. Het Comité wijst erop dat het in zijn advies van 26 februari 1992 ⁽¹⁾ over het ontwerp van codificatierichtlijn als volgt om ondersteuning van de EU-comités door medische deskundigen had gevraagd:

„... Het Comité weet dat de medische beroepskringen en het Raadgevend Comité voor de medische opleiding al bezig zijn de kwalitatieve aspecten van de opleiding van specialisten aan een nieuw onderzoek te onderwerpen, en het dringt er bij de Commissie op aan dat deze in het belang van zowel artsen als hun patiënten zo snel mogelijk voorstellen doet om, waar dit geboden is, wijzigingen door te voeren. (...)

De vooruitgang van de medische wetenschap en know how voltrekt zich heden ten dage in een dermate hoog tempo, dat de Commissie verplicht is medische vraagstukken voortdurend in het oog te houden. Het is zaak dat het Comité van deskundigen (Raadgevend Comité voor de Medische Opleiding) over de nodige „ondersteuning” beschikt zodat het zijn uiterst belangrijke adviestaak ten volle kan vervullen.”

Het Comité is er vast van overtuigd dat het Permanent Comité, de vertegenwoordiger van de Europese artsen,

⁽¹⁾ PB nr. C 98 van 21. 4. 1992.

het aangewezen orgaan is om deze ondersteunende taak tot een goed einde te brengen. Daarom moet deze taak in het toe te voegen lid 4 worden „geinstitutionaliseerd”.

2.5. *De lid-staten moeten de nationale artsenuitvoeringsorganisaties raadplegen*

2.5.1. Het Comité vindt dat de Commissie, in ieder geval tijdens de voorbereiding van een voorstel voor een richtlijn, er bij de lid-staten op aan zou moeten dringen dat de voor specialistenopleidingen bevoegde organen rekening houden met de ideeën van de nationale artsenuitvoeringsorganisaties.

2.6. *Verbetering van het stelsel van wederzijdse erkenning van specialistendiploma's met ondersteuning van het Permanent Comité van Europese artsen*

2.6.1. Het huidige systeem met afzonderlijke verwijzingen naar de onderscheidenlijke specialisaties in de lid-staten leidt tot lange en gedifferentieerde titellijsten. Het Comité dringt erop aan na te gaan of dit systeem niet kan worden vervangen door een eenvoudiger systeem van wederzijdse erkenning van hoofdvakken en classificering van bijvakken.

Te dien einde stelt het Comité voor dat de Raad, naast een besluit over het richtlijnvoorstel, een aanvullend besluit neemt waarin de Commissie wordt verplicht, bij de verbetering van het systeem van wederzijdse erkenning van specialistentitels ter bevordering van de vrijheden van vestiging en dienstverlening, het Permanent Comité van Europese artsen te raadplegen.

Brussel, 29 maart 1995.

De voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

C. FERRER